

बालसंगीतबोध—पुस्तक पहिलें—छापून तयार.

बालसंगीतबोध—पुस्तक दुसरें—छापत आहे.

बालसंगीतबोध—पुस्तक तिसरें—छापत आहे.

संगीतबोध—पुस्तक पहिलें—छापत आहे.

हीं पुस्तकें ट्रेनिंग कॉलेजचे क्लार्क, व सेक्रेटरी—गायनसमाज,
चांजकडे विकत मिळतील.

Ma. 20

पुणे गायनसमाज.

बालसंगीतबोध.

पुस्तक पहिलें.

हें

मुंबई इलाख्याचे विद्याधिकारी यांच्या सूचनेप्रमाणें
रा० रा० नारायण दासो बनहट्टी, बी. ए.,
ह्यांनी तयार केलें.

आवृत्ति पहिली.

[ह्या पुस्तकाची मालकी सन १८६७ च्या २५ व्या आकटाप्रमाणें नोंदिली आहे.]

सर्व हक्क स्वाधीन ठेविले आहेत.

सन १९०४.

किंमत ६ आणे.

NR (T:3)

D4-1

प्रस्तावना.

—*—

मुंबई इलाख्याचे सार्वजनिक विद्याखात्याचे मुख्य अधिकारी यांच्या आज्ञेने व पुणे येथील ट्रेनिंग कालेजचे प्रिन्सिपाल यांच्या अनुमतीने येथील गायनसमाजाच्या तर्फेने चाललेले गायनाचे वर्ग ट्रेनिंग कालेजास जोडल्यामुळे संगीत शाखाच्या व कलेच्या शिक्षणास अलीकडे थोडेसे व्यवस्थित स्वरूप आले आहे. तथापि परंपरेने चालत आलेली शिक्षणपद्धति जोपर्यंत सुरू आहे तोपर्यंत विद्येच्या इतर शाखांमधील शिक्षणपद्धतीत ज्या तत्त्वांमुळे उत्क्रांति व सुधारणा झाली आहे त्या तत्त्वांचा नीटसा विचार करून त्यांचा स्वीकार न केल्यामुळे गायनविद्येचे पाऊल पुढे पडेनासे दिसून आल्यावरून गायनसमाजाच्या चालकांनी अलीकडील सुधारलेल्या तत्त्वांच्या मार्गाने शिक्षण देण्याचा उपक्रम करून त्याकरिता शास्त्र व कला ह्या दोहींचेही ज्ञान एकसमयावच्छेद करून व्हावे ह्या हेतूने काही पद्धतशीर क्रमिक पुस्तकेही तयार करण्याचे त्यांनी मनांत आणिले. त्याप्रमाणे गेल्या साली प्रचारांत असलेल्या बऱ्याचशा अलंकाराच्या स्वरावर्ती व काही पदे, ध्रुवपदे, ख्याल, रागाच्या स्वरावर्ती वगैरे परंपरेने आलेली कवने घेऊन त्यांस स्वर व ताल लावून तयार केलेले पुस्तक प्रथम शिकविण्याची सुरवातही केली. पण प्रथमतः एकसारख्या दिसणाऱ्या पुष्कळशा स्वरावर्ती शिकण्याचा अनभिज्ञ मुलांस कंटाळा येतो, व ध्रुवपदे, ख्याल वगैरे उंच दरजाचे थोडेसे गाणे आले तरी विद्याखात्यांतील क्रमिक पुस्तकांत असलेल्या वृत्तात्मक कविता मुलांस तालसुरांत ह्मणतां येत नाहीत, व त्या कविता तर मुख्यत्वेकरून पद्धतशीर गातां आल्या पाहिजेत, असा ट्रेनिंग कालेजचे प्रिन्सिपाल ह्यांचा व विद्याखात्यांतील इतर मान्य गृहस्थांचा अभिप्राय पडल्यामुळे स्वरांचे ज्ञान होण्याकरितां अगदी निवडक व अतिशय उपयुक्त अशा अलंकाराच्या स्वरावर्ती, मराठी साही क्रमिक पुस्तकांतील व्यापक व नमुनेवाईक सर्व कविता व त्या पुस्तकांत नसलेल्या परंतु विशेष उपयुक्त अशा इतर नमुन्याच्या कविताही घेऊन त्या सर्व तालसुरांत बसवून तीन क्रमिक पुस्तके तयार केली आहेत, त्यांस बालसंगीतबोध असे नांव दिले आहे.

बालसंगीतबोधाच्या प्रत्येक पुस्तकांत प्रथम थोड्याशा सोप्या पण अत्युपयुक्त अशा स्वरावर्ती देऊन पुढे मराठी क्रमिक पुस्तकांतील कविता तालसुरांत बसवून लिहिल्या आहेत. ह्या कविता रागांत व तालांत बसविताना कवितेचा प्रतिपाद्य विषय, प्रसंग, रस व काळ हे लक्षांत घेऊन होतां होईल तीं सर्वप्रकारे अनुकूल असा राग व ताल बसविण्याचा प्रयत्न केला आहे. रागाचा अंशस्वर, अवसान, तालाची सम, व कवितेतील मुख्य पदे ह्यांचा चोहोंकडे उत्तम मेळ पडावा ह्याबद्दल विशेष खबरदारी घेतली आहे. व ह्याच करितां कवितेतील रस व प्रसंग बदलल्यास त्या त्या प्रसंगां अनुकूल होतील अशा निरनिराळ्या रागांत व तालांत एकच कविता बसविणे भाग प-

डलें आहे. वृत्तात्मक कविता गायनाच्या दृष्टीने रचलेल्या नसल्यामुळे अशा प्रकारचा सर्वांशी मेळ बसविण्यास किती प्रयास पडतात हे तज्ज्ञ लोकांसच कळून येणार आहे. ह्या पुस्तकांत अशा प्रकारचा मेळ कितपत साधला आहे हे पाहणें गायनशास्त्रज्ञ व कलानिपुण मार्मिक पंडितांकडे आहे.

बालसंगीतबोधाच्या पहिल्या पुस्तकांत पहिल्या दोन पाठांत त्रिपुटताळांत तिन्ही लयांत तीन गूर्छना देऊन पुढे सात सोपे पण फार उपयोगी अलंकार दिले आहेत. नंतर मराठी पहिल्या व दुसऱ्या पुस्तकांतील नमुनेवाइक व निवडक सर्व कवितांस योग्य असे राग व ताल लावून पहिल्या ओळींत मोठ्या अक्षरांनी स्वर, व दुसऱ्या ओळींत साहित्यद्वयजे कवितेचे शब्द लिहिले आहेत. अशा प्रकारच्या पुस्तकांत गायनाचे अंग प्रधान असल्यामुळे रागाचे स्वर मुद्दाम मोठ्या अक्षरांनी दाखविले आहेत, हे मार्मिक पंडितांच्या सहज लक्षांत येईल. कवितेच्या उत्तरार्धांत पूर्वार्धाचेच स्वर येत असल्यास कवितेच्या अक्षरांवर स्वर न घालितां कविता स्वररचनेस अनुकूल अशी लिहून खाली फक्त ताल दिले आहेत.

ह्या पुस्तकांतील विषय, रचना व योजना ह्यांविषयी मार्मिक पंडितांकडून सूचना आल्यास त्यांचा द्वितीय आवृत्तींत योग्य विचार केला जाईल.

हे पुस्तक तयार करितांना स्वर वगैरे लावण्याच्या कामांत गायनसमाजाचे शिक्षक रा० बाळकृष्ण नारायण नाटेकर यांची फार मदत झाली आहे.

पुणे, ता० १ मार्च,
सन १९०४.

ना० दा० बनहट्टी.

अनुक्रमणिका.

पाठ.	विषय.	पृष्ठ.
—	प्रस्तावना	(१)
—	सांकेतिक चिह्ने.	(२)
—	उपोद्घात	(१)
१.	मूर्छना—उत्तरमंद्रा (मध्यलय)	१
२.	” ” (द्रुत व विलंबित लय) ,	१, २
३.	अलंकार—निष्कर्ष.	२
४.	” —संधिप्रच्छादन	२
५.	” —आक्षेप	३
६.	” —उदात्त	३
७.	” —अभ्युच्छ्रय किंवा प्रस्तार	४
८.	” —हसित	४
९.	” —सम.	५
१०.	अभंग(चार चरणी)—‘ देवा आह्वी बाळ ’ (कल्याण)	६
११.	” ” ” (मालकौंस)	७
१२.	” —‘ आह्वांसी रक्षावे ’ (सोहनी)	८
१३.	पद—‘ थोर तुझे उपकार ’ (भीमपलासी).	९
१४.	” ” (विहाग).	११
१५.	” ” (कालंगडा)	१३
१६.	भुजंगप्रयात—‘ मुके आंधळे ’ (कानडा)	१५
१७.	” ” (मालकौंस)	१६
१८.	” ” (भैरवी)	१७
१९.	” ” (बिलावल)	१८
२०.	साकी—‘ प्रातःकाळी ’ (रामकली)	१९
२१.	” ” (पिलू)	२०
२२.	आर्या—‘ माता पिता ’ (देस)	२२
२३.	” ” (स्वमाज)	२४
२४.	अभंग (दोन चरणी)—‘ सत्य सर्वदा ’ (यमनकल्याण)	२६
२५.	” ” ” (धनाश्री)	२६
२६.	” ” ” (आरभी)	२८
२७.	दिंडी—‘ असा मायाळू ’ (बहार).	३०
२८.	” ” (तोडी)	३१
२९.	” ” (काफी)	३२

३०.	उपजाति— ^२ विद्या नसे ज्या ' (भूप)	३३
३१.	" " (केदारा)	३४
३२.	" " (पिलू)	३५
—	राष्ट्रीय गीत	३७

सांकेतिक चिह्ने.

—:—:—

- ८ = कोमल स्वर. जसें—म् = कोमल मध्यम.
तीव्र व शुद्ध स्वरांस कांहीं चिह्न नाहीं.
- ८ = मंद्रस्वर. जसें—गु = मंद्रसप्तकांतील गांधार.
- ८ = तारस्वर. जसें—प = तारसप्तकांतील पंचम.
- = सावारण ताल.
- = = समेचा ताल.
- = = मुख्य समेचा ताल.
- ० = स्वराच्या किंवा अक्षराच्या खाली दिलेले पोकळ शून्य ह्मणजे कालाची खूण होय.
- ० = अक्षराच्या पुढे आलेले पोकळ शून्य गणांतांचे ह्मणजे त्याच अक्षराचा स्वर लांबविण्याचे चिह्न होय.
- ५ = एक मात्रेची खूण.
- (= दोन किंवा अधिक स्वर एक मात्रेच्या कालांत ह्मणण्याची खूण.
- आ. = आरोह.
- अ. } = अवरोह.
अव. }
- शु. = शुद्ध.
- को. = कोमल.
- ती. = तीव्र.
- धु. = ध्रुवपद ह्मणजे कडव्याच्या शेवटी वारंवार उच्चारण्याचा पद्याचा प्रारंभाचा भाग.

॥ श्रीः ॥

बालसंगीतबोध.

उपोद्धात,

→ २० →

संगीत.

१. गायन वादन व नर्तन ह्यणजे गाणें वजावणें व नाचणें ह्या तिहींस मिळून संगीत असें ह्यणतात.

२. संगीत दोन प्रकारचें आहे:—१. मार्ग व २. देशी.

३. ब्रह्मदेवानें सामादि चारी वेदांपासून सप्तस्वर घेऊन जें संगीत शोधून काढिलें व जें देव व गंधर्व ह्यांना फार प्रिय तें मार्गसंगीत होय.

४. प्रत्येक देशांत लोकांनी आपआपल्या आवडीप्रमाणें मनरंजन करणारें असें नवीन संगीत तयार केलें त्यास देशीसंगीत असें ह्यणतात.

५. संगीतशास्त्राचे मुख्य तीन विभाग आहेत:—१. गायनविचार, २. वादन-विचार, व ३. नर्तनविचार.

६. गायनविचारांत नाद, श्रुति, स्वर, ग्राम, मूर्च्छना, तान, अलंकार, गमक, राग व ताल इत्यादि विषयांचा समावेश होतो.

७. वादनविचारांत, सतार, बीन, रुद्रवीणा, सारंगी वगैरे तारा लावून केलेलीं वाद्यें; मृदंग, तबला, ढोल, नगारा वगैरे चामडें मढवून तयार केलेलीं वाद्यें; पोंवा, अलगुज, मुरली, सन्हई वगैरे वारा घालून वाजणारीं वाद्यें; व टाळ, झांज, घंटा, घुंगुर वगैरे एकमेकांवर आपटून किंवा टोका मारून वाजणारीं कठिण वाद्यें, ह्या सर्व वाद्यांचा व त्यांतून निघणारे बोल व गति ह्यांचा विचार केला असतो.

८. नर्तनविचारांत, नाट्य व नृत्य, डोळे, हात, पाय, अंग ह्यांचें चलनवलन व गति, हावभाव, अभिनय व रस, नायक व नायिका यांचे भेद वगैरे विषय येतात.

गायनविचार.

नाद.

९. गायनविचारांत नाद हा मुख्य आहे. नाद हा एक प्रकारचा शब्द किंवा

ध्वनि आहे. आत्म्यास शब्द करण्याची इच्छा झाली ह्मणजे तो मनास प्रेरणा करितो, मन शरीरातील अग्नीस आघात करितें, तो वायूस चालन देतो, नंतर ब्रह्मग्रंथीत असलेला वायु वर संचार करित असतां क्रमानें हृदय, कंठ व मस्तक ह्या तीन ठिकाणी ध्वनि उत्पन्न करितो, त्यास नाद असे म्हणतात.

१०. नाद तीन प्रकारचा आहे.—मंद्र, मध्य, व तार. हृदयांत व्यक्त होणाऱ्या नादास मंद्र, कंठांत होणाऱ्या नादास मध्य, व मस्तकांत होणाऱ्या नादास तार असे ह्मणतात.

श्रुति.

११. प्रत्येक स्थानाचे ठिकाणी वायु नाड्यांतून जातांना आघात होण्याबरोबर जो ध्वनि ऐकावयास येतो त्यास श्रुति असे म्हणतात. श्रुति २२ आहेत, व त्यांच्या ९ जाति आहेत.

स्वर.

१२. आघात झाल्यानंतर तोच ध्वनि कांहीं वेळ पुढें घुमल्यासारखा होतो. हा अनुरणनात्मक ध्वनि स्वतः मनरंजन करणारा असतो व फार गोड लागतो म्हणून ह्यास स्वर अशी संज्ञा आहे.

१३. बावीस श्रुतीपासून मधुर असे सात स्वर निष्पन्न होतात. १. षड्ज, २. ऋषभ, ३. गांधार, ४. मध्यम, ५. पंचम, ६. धैवत व ७. निषाद. ह्या सात स्वरांस क्रमानें स, रि, ग, म, प, ध, नि, अशा लघु संज्ञा आहेत.

१४. षड्ज, मध्यम व पंचम हे चार चार श्रुतीचे आहेत, ऋषभ व धैवत हे तीन तीन श्रुतीचे आहेत, व गांधार व निषाद हे दोन दोन श्रुतीचे आहेत.

१५. ह्या सात स्वरांस स्वरसप्तक असे म्हणतात. हृदयांत व्यक्त होणाऱ्या सप्तकास मंद्रसप्तक, कंठांतील सप्तकास मध्यसप्तक व मस्तकांतील सप्तकास तारसप्तक असे म्हणतात.

१६. मध्यसप्तकांतील स्वरांस कांहीं खूण योजिली नाही. मंद्रसप्तकांतील स्वरांस खाली लहानशी उभी रेघ व तारसप्तकांतील स्वरांस डोक्यावर लहानशी उभी रेघ दिली आहे. जसे:—

स, रि, ग, म, इ०—हे मंद्र सप्तकांतील स्वर होत.

स, रि, ग, म, इ०—हे मध्य " " "

स, रि, ग, म, इ०—हे तार " " "

शुद्ध व विकृत स्वर.

१७. आपआपल्या पूर्ण श्रुतींवर अभिव्यक्त होणाऱ्या स्वरास शुद्ध स्वर असे म्हणतात.

८. आपआपली श्रुति सोडून पुढच्या किंवा मागच्या श्रुतीवर जमिन्व्यक्त होणाऱ्या स्वरास विकृत स्वर असे म्हणतात. विकृत स्वराचे दोन भेद आहेत:— १. तीव्र व २. कोमल.

१९. आपल्या ठरलेल्या श्रुतीपेक्षां जास्त श्रुति घेऊन निष्पन्न होणाऱ्या स्वरास तीव्र स्वर असे म्हणतात व कमी श्रुतीच्या स्वरास कोमल स्वर असे म्हणतात.

२०. षड्ज व पंचम हे स्वर प्रचारांत शुद्ध आहेत, व बाकीच्या ९ स्वरांस तीव्र व कोमल हे भेद लावून १० स्वर होतात. शुद्ध व विकृत स्वर मिळून सध्यां प्रचारांत स्थूल मानानें १२ स्वरांवर निर्वाह केलेला आढळतो. शुद्ध व तीव्र स्वरांस कांहीं खूण योजिली नाही. कोमल स्वरांस व्यंजनाची खूण ह्यणजे पाय मोडल्याची खूण केली आहे.

- १ षड्ज (स) शुद्धस.
 २ ऋषभ (रि) कोमल व तीव्र.रि, रि.
 २ गांधार (ग) कोमल व तीव्र.ग, ग.
 २ मध्यम (म) कोमल व तीव्र.म्, म.
 १ पंचम (प) शुद्धप.
 २ धैवत (ध) कोमल व तीव्र. ध, ध.
 २ निषाद (नि) कोमल व तीव्र. नि, नि.

१२ हे प्रचारांतील बारा स्वर होत.

२१. ह्या बारा स्वरांचा श्रुतिनिश्चय खालील कोष्टकांत केला आहे:—

श्रुति	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	१	२	३	४	
स्वर				स		रि		रि		ग		का		म		प		ध		ध	नि		नि		स		
				शु.		को.		ती.		ता.				ती.		शु.		को.		ती.	को.		ती.		शु.		
										(अंतर)												(काकली)					

२२. हे सात स्वर क्रमानें मोर (स), चातक (रि), मेंढा (ग), क्राँच (म), कोकिल (प), घोडा किंवा बेडूक (ध), व हत्ती (नि) ह्या पशुपक्षांच्या शब्दांवरून घेतले आहेत.

२३. षड्ज व ऋषभ हे स्वर वीर, रौद्र व अद्भुत रसांस अनुकूल आहेत.

ध्यमम व पंचम हे स्वर शृंगार व हास्य रसांस अनुकूल आहेत.

गांधार व निषाद हे स्वर करुण रसांस अनुकूल आहेत.

धैवत हा स्वर बीभत्स व भयानक रसांस अनुकूल आहे.

२४. वादी, संवादी, विवादी व अनुवादी असे चार प्रकारचे स्वर आहेत. ह्यांस क्रमाने राजा, अमात्य (प्रधान), शत्रु व सेवक असेही म्हणतात.

२५. प्रयोगांत जो स्वर वारंवार उच्चारला जातो तो वादी किंवा राजा होय.

२६. ज्या दोन स्वरांमधील अंतर ८ किंवा १२ श्रुतींचे असते ते एकमेकांचे संवादी होत. जसे—स, म, प; रि आणि ध; व ग आणि नि हे एकमेकांचे संवादी किंवा प्रधान होत.

२७. निषाद् व गांधार हे स्वर ऋषभ व धैवत ह्यांचे परस्पर विवादी ह्मणजे शत्रु होत. लागोपाठ दोन श्रुतींवर अभिव्यक्त होणारे स्वरही एकमेकांचे विवादी ह्मणजे शत्रु मानिले आहेत.

२८. इतर स्वर एकमेकांचे अनुवादी ह्मणजे सेवक होत.

ग्राम.

२९. मनुष्यांच्या समुदायास ग्राम म्हणतात, त्याचप्रमाणे स्वरसमुदायास संगीतशास्त्रांत ग्राम अशी संज्ञा आहे.

३०. ग्राम तीन आहेत—षड्जग्राम, मध्यमग्राम व गांधारग्राम. ह्यांपैकी गांधारग्राम देवल्लोकांत प्रसिद्ध आहे. षड्जग्राम व मध्यमग्राम हे दोन भूलोकां आहेत, परंतु षड्जग्रामच प्रचारांत दृष्टोत्पत्तीस येतो. षड्जग्राम सर्व ग्रामांत मुख्य आहे.

३१. शास्त्रांत दिलेल्या श्रुतींवर अभिव्यक्त होऊन तयार झालेल्या सात स्वरांच्या समुदायास षड्जग्राम असे ह्मणतात. शुद्ध स्वरांप्रमाणे विकृत स्वरांच्या समूहास किंवा शुद्ध व विकृत ह्यांच्या मिश्रणाने झालेल्या स्वरसमुदायासही षड्जग्राम ह्मणण्यास कांहीं हरकत नाही.

आरोह व अवरोह.

३२. षड्जापासून वरच्या निषादापर्यंत स्वर उच्चारतांना वर चढवीत जाणे ह्या क्रियेस आरोह ह्मणतात.

३३. तसेंच निषादापासून खालच्या षड्जापर्यंत स्वर उतरवीत येणे ह्या क्रियेस अवरोह ह्मणतात.

मूर्छना.

३४. क्रमाने सातही स्वर एकवार चढवून पुनः खाली उतरविणे ह्या कृत्यास मूर्छना असे ह्मणतात.

३५. प्रत्येक ग्रामांत सात सात मूर्छना होतात. तिन्ही ग्रामांच्या मिळून २१

मूर्छना आहेत. पैकीं षड्जग्राम व मध्यमग्राम ह्या दाने ग्रामांच्या १४ मूर्छना प्रसिद्ध आहेत. ह्या १४ मूर्छना, शुद्ध व विकृत स्वरांच्या योगानें ४ प्रकारच्या संभवतात. त्या सर्व मिळून एकंदर ५६ मूर्छना होतात.

३६. षड्जग्रामाच्या सात मूर्छना प्रचारांत प्रसिद्ध आहेत. त्यांचीं नांवें व रचना खाली लिहिण्याप्रमाणें आहेत.

उत्तरमंद्रा— (आ.) स रि ग म प ध नि (अव.) नि ध प म ग रि स

रजनी— (आ.) नि स रि ग म प ध (अव.) ध प म ग रि स नि

उत्तरायता— (आ.) ध नि स रि ग म प (अव.) प म ग रि स नि ध

शुद्धषड्जा— (आ.) प ध नि स रि ग म (अव.) म ग रि स नि ध प

मत्सरीकृता— (आ.) म प ध नि स रि ग (अव.) ग रि स नि ध प म

अश्वक्रांता— (आ.) ग म प ध नि स रि (अव.) रि स नि ध प म ग

अभिरुद्रता— (आ.) रि ग म प ध नि स (अव.) स नि ध प म ग रि

क्रम.

३७. सात स्वरांचें क्रमानें फक्त आरोहण करणें ह्यास क्रम असें ह्मणतात. प्रत्येक मूर्छनेंत ७ क्रम संभवतात. एकंदर क्रम $५६ \times ७ = ३९२$ गणिले आहेत.

तान.

३८. एकपासून सहापर्यंत स्वरांचें क्रमानें आरोहण व अवरोहण करणें ह्यास तान असें ह्मणतात.

३९. तान दोन प्रकारची आहे:— १. शुद्ध तान व २. कूट तान.

४०. स्वरांचा व्युत्क्रम न करितां ह्मणजे स्वरांच्या क्रमांत बदल न करितां तयार केलेली तान ती शुद्ध तान होय, ह्मणजे शुद्ध मूर्छना घेऊन तीच सहा, पांच किंवा त्याहून कमी स्वरांची केली ह्मणजे शुद्ध तान होते.

षाडव औडव व संपूर्ण.

४१. सहा स्वरांच्या तानेस षाडव व पांच स्वरांच्या तानेस औडव अशी सं-

ज्ञा आहे. षाड्ज ताना २८ व औडव ताना २१ मिळून ४९ शुद्ध ताना होतात.

४२. स्वरांच्या क्रमांत बदल करून तयार केलेली तान ती कूट तान होय. एकपासून सात स्वरांपर्यंत कूटताना संभवतात. सात स्वरांच्या तानेस संपूर्ण तान असे म्हणतात.

४३. एक स्वराची तान १, दोन स्वरांच्या २, तीन स्वरांच्या ६, चार स्वरांच्या २४, पांच स्वरांच्या १२०, सहा स्वरांच्या ७२०, व सात स्वरांच्या ५०४०, अशा ताना संभवतात. एकूण ५९१३ कूटताना होतात. इतक्या ताना प्रत्येक मूर्छनेत संभवतात.

४४. मूर्छना, क्रम व तान ह्यांचा उपयोग स्वरांचा प्रस्तार करण्यामध्ये फार होतो. कूटतानांची जी संख्या आहे तीच क्रमानें एकपासून सात स्वरांच्या प्रस्ताराचीही संख्या होते.

वर्ण.

४५. ष्वस्व, दीर्घ, ह्रस्व, मोठ्याने, जलद, सावकाश, कंपानें व हेलकाव्यानें वगैरे निरनिराळ्या प्रकारांनीं स्वरांची जी गाण्याची क्रिया तीस वर्ण असें ह्मणतात.

४६. वर्ण चार प्रकारचे आहेत:—१. स्थायी, २. आरोही, ३. अवरोही, व ४. संचारी.

४७. थांबून थांबून एकाच स्वराचा उच्चार केला ह्मणजे तो स्थायी वर्ण होतो. जसें—स स स, रि रि रि, ग ग ग इ०.

४८. गाण्यांत स्वरांचा फक्त आरोह केला ह्मणजे तो आरोही वर्ण होतो. जसें—स रि ग, म प ध इ०.

४९. स्वरांचा फक्त अवरोह करून गायन केलें ह्मणजे तो अवरोही वर्ण होतो. जसें—स नि ध, प म ग इ०.

५०. ह्या तिन्ही प्रकारांचें यथासंभव मिश्रण ज्यांत आहे तो संचारी वर्ण होय. जसें—स रि स रि ग, रि ग रि ग म, इ०; स ग म रि, रि म प ग, इ०.

अलंकार.

५१. विशेष प्रकारच्या वर्णरचनेस अलंकार असें ह्मणतात. अशा रचनेच्या योगानें गीतांस व रागांस फार शोभा येते, ह्मणून ह्यास अलंकार असें नांव दिलें आहे.

५२. स्थायी वर्णांचे अलंकार ७, आरोहीचे १२, अवरोहीचे तेच १२ व संचारीचे २५, मिळून ५६ अलंकार आहेत. ह्याशिवाय गीतांस उपयोगी पडणारे व सप्ततालांस अनुकूल असे ७ अलंकार व रागांस उपयोगी पडणारे आणखी ५ अलंकार शास्त्रांत सांगितले आहेत. सर्व मिळून ६८ अलंकार आहेत. प्रत्येक मूर्छनेत हे सर्व अलंकार संभवतात.

५३. १. प्रसन्नादि, २. प्रसन्नांत, ३. प्रसन्नाद्यंत, ४. प्रसन्नमध्य, ५. क्रमरेचित, ६. प्रस्तार व ७. प्रसाद हे ७ स्थायी वर्णांचे अलंकार होत.

५३. १. विस्तीर्ण, २. निष्कर्ष, ३. बिंदु, ४. अभ्युच्चय, ५. हसित, ६. प्रेक्षित, ७. आक्षिप्त, ८. संधिप्रच्छादन, ९. उद्गीत, १०. उद्गाहित, ११. त्रिवर्ण, आणि १२. वीणे हे १२ आरोही वर्णांचे अलंकार होत.

५५. हेच १२ अलंकार अवरोही वर्णांचेही आहेत.

५६. १. मंद्रादि, २. मंद्रमध्य, ३. मंद्रांत, ४. प्रस्तार, ५. प्रसाद, ६. व्यावृत्त, ७. स्वलित, ८. परिवर्त, ९. आक्षेप, १०. बिंदु, ११. उद्गाहित, १२. ऊर्मि, १३. सम, १४. प्रेक्ष, १५. निष्कृजित, १६. श्येन, १७. क्रम, १८. उद्धटित, १९. रंजित, २०. संनिवृत्तप्रवृत्त, २१. वेणु, २२. ललितस्वर, २३. हुंकार, २४. ल्हादमान (ल्हादमान), व २५. अवलोकित, हे २५ संचारी वर्णांचे अलंकार होत. •

५७. १. इंद्रनील, २. महावज्र, ३. निर्दोष, ४. सीर, ५. कोकिल, ६. आवर्त व ७. सदानंद हे गीतोपयोगी व सप्ततालांस अनुकूल असे ७ अलंकार आहेत.

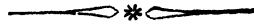
५८. १. चक्राकार, २. जव, ३. शंख, ४. पद्माकार व ५. वारिद हे ५ रागांस उपयोगी पडणारे अलंकार होत.

५९. आरोही, अवरोही व संचारी वर्णांचे अलंकार संगीतरत्नाकराच्या मताप्रमाणे दिले आहेत. सप्ततालांचे ७ अलंकार व रागोपयोगी ५ अलंकार हे संगीतपरिजातकाराच्या मताप्रमाणे दिले आहेत. अलंकारांविषयी विशेष माहिती व मतांतरपहावयाचे असल्यास संगीतबोध पुस्तक पहिले, भाग पहिला, व परिशिष्ट ह्यांत अलंकारांचे पूर्णपणे विवेचन केले आहे तेथे ते पहावे.

६०. मूर्च्छना, तान, वर्ण व अलंकार यांचा उपयोग रागांचा विस्तार करण्यांत व रागांचे स्वरूप उदात्त व मनोरंजक करण्यांत फार होतो.

बालसंगीतबोध.

पुस्तक पहिलें.

पाठ १.

षड्जग्राम—उत्तरमंद्रा मूर्छना.

राग—नटनारायण; ताल—त्रिपुट, चतुरस्र जाति,
मध्यलय, मात्रा ८. (२. ४. २.) (१.२.; १.२.३.४.; १.२.)

(आरोह) स रि ग म् प ध नि सं ।
= - - - - -

(अवरोह) सं नि ध प म् ग रि स ॥
= - - - - -

(आरोह) स रि ग म् प ध नि सं ।
आ आ आ आ आ आ आ आ ।
= - - - - -

(अवरोह) सं नि ध प म् ग रि स ॥
आ आ आ आ आ आ आ आ ॥
= - - - - -

पाठ २.

राग व ताल सदर.

द्रुतलय, मात्रा ४. (१. २. १.)

(आरोह) स रि ग म् प ध नि सं ।
= - - - - -

(अवरोह) सं नि ध प म् ग रि स ॥
= - - - - -

विलंबितलय, मात्रा १६. (४: ८. ४.)

(आरोह) स॒ रि ग म् प॒ ध नि स॑ ।

(अवरोह) स॑ नि ध प म् ग रि स ॥

पाठ ३.

अलंकार—निष्कर्ष (आरोही व अवरोही)

राग व ताल सदर.

द्रुतलय, मात्रा ४. मात्रा = २ अक्षरकाल.

(आरोह) स॒स रि॒रि ग॒ग म्प॒ प॒ ध॒ध नि॒नि स॑स॒ ।

(अवरोह) स॑स॒ नि॒नि ध॒ध प॒प म्ग॒ ग॒ रि॒रि स॑स॒ ॥

पाठ ४.

अलंकार—संधिप्रच्छादन (आरोही व अवरोही)

एकताल—(एका) चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ४. (१. २. ३. ४.)

(आरोह) स॒ रि ग ऽ रि॒ ग म् ऽ ग॒ म् प ऽ

म् प ध ऽ प॒ ध नि ऽ ध॒ नि स॑ ऽ ।

(अवरोह) स॑ नि ध ऽ नि॒ ध प ऽ ध॒ प म् ऽ

प॒ म् ग ऽ म् ग रि ऽ ग॒ रि स॑ ऽ ॥

पाठ ५.

अलंकार—आक्षेप (संचारी)

एकताल—(एका) त्र्यस्रजाति,

मध्यलय, मात्रा ३, (१. २. ३.)

(आरोह) स रि ग रि ग म् ग म् प
 म् प ध प ध नि ध नि सं ।
 (अवरोह) सं नि ध नि ध प ध प म्
 प म् ग म् ग रि ग रि सं ॥

पाठ ६.

अलंकार—उदात्त (संचारी)

ताल—रूपक, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ६. (२. ४.) (१. २.; १. २. ३. ४.)

(आरोह) स रि स रि ग ऽ रि ग रि ग म् ऽ
 ग म् ग म् प ऽ म् प म् प ध ऽ
 प ध प ध नि ऽ ध नि ध नि सं ऽ ।
 (अवरोह) सं नि सं नि ध ऽ नि ध नि ध प ऽ
 ध प ध प म् ऽ प म् प म् ग ऽ
 म् ग म् ग रि ऽ ग रि ग रि सं ॥

पाठ ७.

अलंकार—अभ्युच्चय किंवा प्रस्तार. (संचारी)

प्रकार पहिला.

ताल-त्रिपुट, चतुरस्र जाति, म० ल०, मात्रा ८.

(आरोह) स ग रि म् ग प म् ध प नि ध सं ।

(अवरोह) सं ध नि प ध म् प ग म् रि ग सं ॥

(प्रकार दुसरा)

ताल-त्रिपुट, च० जा०, वि० ल०, मात्रा १६.

(आरोह) स स ग ग रि रि म् म् ग ग प प
म् म् ध ध प प नि नि ध ध सं सं ।

(अवरोह) सं सं ध ध नि नि प प ध ध म् म्
प प ग ग म् म् रि रि ग ग सं सं ॥

पाठ ८.

अलंकार—हसित (आरोही व अवरोही)

ताल-त्रिपुट, च० जा०, म० ल०, मात्रा ८.

(आरोह) स स रि स रि ग स रि ग म् स रि ग म् प
स रि ग म् प ध स रि ग म् प ध नि
स रि ग म् प ध नि सं ।

(अवरोह) सं सं नि सं नि ध सं नि ध प सं नि ध प म्
सं नि ध प म् ग सं नि ध प म् ग रि
सं नि ध प म् ग रि सं ॥

पाठ ९.

अलंकार—सम (संचारी)

अष्टताल—चतुरस्र जाति, (चौताल)

मध्यलय, मात्रा १२. (४.४.२.२.)

(१. २. ३. ४; १. २. ३. ४.; १. २.; १. २.)

(आरोह) स॒ रि॒ ग॒ म् म् ग॒ रि॒ स॒ स॒ रि॒ ग॒ म्

रि॒ ग॒ म् प॒ प॒ म् ग॒ रि॒ रि॒ ग॒ म् प॒

ग॒ म् प॒ ध॒ ध॒ प॒ म् ग॒ ग॒ म् प॒ ध॒

म् प॒ ध॒ नि॒ नि॒ ध॒ प॒ म् म् प॒ ध॒ नि॒

प॒ ध॒ नि॒ सं सं॒ नि॒ ध॒ प॒ प॒ ध॒ नि॒ सं ।

(अवरोह) सं॒ नि॒ ध॒ प॒ प॒ ध॒ नि॒ सं सं॒ नि॒ ध॒ प॒

नि॒ ध॒ प॒ म् म् प॒ ध॒ नि॒ नि॒ ध॒ प॒ म्

ध॒ प॒ म् ग॒ ग॒ म् प॒ ध॒ ध॒ प॒ म् ग॒

प॒ म् ग॒ रि॒ रि॒ ग॒ म् प॒ प॒ म् ग॒ रि॒

म् ग॒ रि॒ स॒ स॒ रि॒ ग॒ म् म् ग॒ रि॒ स॒ ॥

पाठ १०.

अर्भग. (चार चष्णी)

राग-कल्याण; ताल-त्रिवट, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ८. मात्रा = २ अक्षरकाल.

देवा आह्मी बाळ । आमचा संभाळ ॥

कीजे सर्व काळ । दीन-बंधू ॥ १ ॥

आहों बळ-हीन । नाही आह्मां ज्ञान ॥

आमचें पालन । कीजे देवा ॥ २ ॥

ग ऽ रि ऽ स नि रि ऽ प ऽ ग ऽ ग ऽ ऽ ऽ
 दे० वा० आ० ह्मी० बा००० ळ००० ।

ग ऽ म ऽ प ऽ म ऽ ग रि सस ऽ ऽ
 आ० म० चा० सां० भा००० ळ००० ॥

ग ऽ ग ऽ प म ध ऽ नि ऽ सं ऽ नि ऽ ध ऽ
 की० जे० स० र्व० का००० ळ००० ।

प ऽ म ऽ ग ऽ रि ऽ गरि ग ऽ रि ऽ स ऽ
 दी००० न००० बं००० धू००० ॥ १ ॥

आ० हों० ब० ळ० ही००० न००० ।

ना० हीं० आ० ह्मां० ज्ञा००० न००० ॥

आ० म० चें० पा० ल००० न००० ।

की००० जे००० दे००० वा००० ॥ २ ॥

पाठ ११.

अभंग (चार चरणी)

राग-मालकौंस, ताल-त्रिवट, च० जा०,

मध्यलय, मात्रा ८, मात्रा = २ अक्षरकाल.

देवा आक्षी बाळ । आमचा सांभाळ ॥

कीजे सर्व काळ । दीन-बंधू ॥ १ ॥

आहों बळ-हीन । नाही आक्षां ज्ञान ॥

आमचें पालन । कीजे देवा ॥ २ ॥

स ऽ स ऽ नि॒ ध् नि॒ ऽ स ऽ म् ग् म् ऽ ऽ ऽ
 दे० वा० आ० ह्नी० बा००० ल००० ।

ग् ऽ म् ऽ ध् ऽ नि॒ ऽ ध् ऽ म् ऽ ग् म् स ऽ
 आ० म० चा० सां० भा००० ल००० ॥

म् ऽ ग् ऽ म् ऽ ध् ऽ नि॒ ऽ सं ऽ सं ऽ ऽ ऽ
 की० जे० स० र्व० का००० ल००० ।

नि॒ ध् नि॒ ऽ ध् ऽ म् ऽ म् ऽ ग् ऽ ग् म् स ऽ
 दी००० न००० बं००० धू००० ॥ १ ॥

आ० हों० ब० ल० ही००० न००० ।

ना० हीं० आ० ह्नां० ज्ञा००० न००० ॥

आ० म० च्च० पा० ल००० न००० ।

की००० जे००० दे००० वा००० ॥ १ ॥

पाठ १२.

अमंग (चार चरणी)

राग-सोहनी; ताल-त्रिवट, च० जा०,

मध्यलय, मात्रा ८. मात्रा = २ अक्षरकाल.

आह्लांसी रक्षावें । आणि वाढवावें ॥

बुद्धि ज्ञान द्यावें । कृपावंता ॥ ३ ॥

आह्लां बाळांवर । ममता अपार ॥

देवा निरंतर । असो द्यावी ॥ ४ ॥

स ऽ ग ऽ	म ऽ ध् ऽ	नि सं ऽ नि	रि' ऽ सं सं
आ० ह्लां०	सी० र०	क्षा०००	वें००० ।
नि ऽ सं ऽ	नि ऽ ध् ऽ	नि ऽ नि ध्	म् ऽ ग ऽ
आ० णि०	वा० ढ०	वा०००	वें००० ॥
ध् ऽ नि ऽ	सं ऽ रि' ऽ	गं ऽ ऽ ऽ	म् ऽ गं ऽ
बु० द्वि०	ज्ञा० न०	द्या०००	वें००० ।
रि' ऽ सं ऽ	नि ऽ ध् ऽ	नि ऽ नि ध्	म् ऽ ग ऽ
०० कृ०	पा०००	वं०००	ता००० ॥३॥
आ० ह्लां०	बा० लां०	व०००	र००० ।
म० म०	ता० अ०	पा०००	र००० ॥
दे० वा०	नि० रं०	त०००	र००० ।
०० अ०	सो०००	द्या०००	वी००० ॥४॥

नी० ज न आ० ली० त० र गी० त० ह ष णे० ॥
प्रे० म जि वं० अ नि वा०० र आ० ई० ॥ २ ॥
ये० ई० दु ख णे० ते० व्वां० म ज ला० ॥
को० ण क री० उ प चा०० र आ० ई० ॥ ३ ॥
को० ण क डे० व र घे० उ नि फि र वी० ॥
चि० तीं० लो० म अ पा०० र आ० ई० ॥ ४ ॥
बा० ल क दु० व ल हो० तों० ते० व्हां० ॥
र० क्ष ण के० ले० फा०० र आ० ई० ॥ ५ ॥
त्वां० चि शि क० वि ले० वा० व वि ले० त्वां० ॥
आ० हे० म० ज व र भा०० र आ० ई० ॥ ६ ॥
स्म र ण तु इया० या० द द म म ते० वं० ॥
हो० तें० वा० रं० वा०० र आ० ई० ॥ ७ ॥
नि० त्य क रा० वें० मा० ह्य तु ला० मी० ॥
हा० मा० झा० अ धि का०० र आ० ई० ॥ ८ ॥

पाठ १४.

पद.

राग-बिहाग; ताल-त्रिवट, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ८; मात्रा = २ अक्षरकाल.

थोर तुझे उपकार ॥ आई थोर तुझे उपकार ॥ ध्रु० ॥
 वदत विनोदें, हांसत सोडी ॥ कोण दुवाची धार ॥ आई० ॥ १ ॥
 नीज न आली तर गीत ह्मणे ॥ प्रेम जिचें अनिवार ॥ आई० ॥ २ ॥
 येई दुखणें तेव्हां मजलां ॥ कोण करी उपचार ॥ आई० ॥ ३ ॥
 कोण कडेवर घेउनि फिरवी ॥ चित्ती लोभ अपार ॥ आई० ॥ ४ ॥
 बाळक दुर्बळ होतो तेव्हां ॥ रक्षण केलें फार ॥ आई० ॥ ५ ॥
 त्वांचि शिकविलें, वाढविलें त्वां ॥ आहे मजवर भार ॥ आई० ॥ ६ ॥
 स्मरण तुझ्या ह्या दृढ ममतेचें ॥ होतें वारंवार ॥ आई० ॥ ७ ॥
 नित्य करावें साह्य तुला मीं ॥ हा माझा अधिकार ॥ आई० ॥ ८ ॥

स ऽ ग ग ग म् प म् ग रि स स स ऽ नि ऽ
 थो० र तु झे० उ प का०० र आ० ई०

स म् ग म् प ऽ नि ध नि स ऽ स नि ध प प
 थो० र तु झे० उ प का०० र आ० ई०

ग म् रि ग ग म् प म् ग ऽ ऽ रि स ऽ ऽ स
 थो० र तु झे० उ प का००० राधु०॥

ग म् ग म् प ऽ नि ऽ स ऽ स स स ऽ स ऽ
 व द त वि नो० दे० हां० स त सो० डी० ॥

स ऽ नि ध प ऽ नि ध नि ऽ ऽ स नि ध प ष
 को० ण दु धा० ची० धा०० र आ० ई०

ग म् रि ग ग म् प म् ग ऽ ऽ रि स ऽ ऽ स
 थो० र तु झे० उ प का००० र००० र॥१॥

नी० ज न आ० ली० त० र गी० त० ह्य णै० ॥
प्रे० म जि वे० अ नि वा० ० र आ० ई० ॥२॥
ये० ई० दु० ख णे० ते० व्हां० म० ज ला० ॥
को० ण क री० उ प चा० ० र आ० ई० ॥३॥
को० ण क डे० व र घे० उ नि फि० र वी० ॥
वि० त्ती० लो० भ अ पा० ० र आ० ई० ॥४॥
बा० ल क दु० व ल हो० तों० ते० व्हां० ॥
र० क्ष ण के० लें० फा० ० र आ० ई० ॥५॥
त्वां० चि शि क० वि लें० वा० ढ वि लें० त्वां० ॥
आ० हे० म० ज व र भा० ० र आ० ई० ॥६॥
स्म० र ण तु इ० या० या० ढ० ढ म म ते० वे० ॥
हो० तें० वा० रं० वा० ० र आ० ई० ॥७॥
नि० त्य क रा० वे० सा० ह्य तु ला० मी० ॥
हा० मा० आ० अ धि का० ० र आ० ई० ॥८॥

नी० ज न आ० ली० त० र गी० त० ह्य णे० ॥
 प्रे० म नि वे० अ नि वा० ० र आ० ई० ॥२॥
 ये० ई० दु० ख णे० ते० व्हां० म० ज ला० ॥
 को० ण क री० उ प चा० ० र आ० ई० ॥३॥
 को० ण क डे० व र वे० उ नि फि० र वी० ॥
 चि० ती० लो० भ अ पा० ० र आ० ई० ॥४॥
 वा० ल क दु० ब ल हो० तो० ते० व्हां० ॥
 र० क्ष ण के० ले० फा० ० र आ० ई० ॥५॥
 त्वां० चि शि क० वि ले० वा० ढ वि ले० त्वां० ॥
 आ० हे० म० ज व र भा० ० र आ० ई० ॥६॥
 स्म० र ण तु इ० या० या० दृ० ढ म म ते० चे० ॥
 हो० ते० वा० रं० वा० ० र आ० ई० ॥७॥
 नि० त्य क रा० वे० सा० ह्य तु ला० भी० ॥
 हा० मा० ज्ञा० अ धि का० ० र आ० ई० ॥८॥

पाठ १६.

भुजंगप्रयात.

राग-कानडा (दरबारी); ताल-एका, त्र्यस्र जाति,

विलंबित लय, मात्रा ६. (ठेका दादरा).

मुके आंधळे पांगळे आणि थोटे ।

अशा दुर्बळांला करा साह्य मोंठें ॥

जरी त्यांस हासल होतील तोटे ।

तुह्यांलाच होतां तसें जाल कोठें ॥ १ ॥

स	गू	ऽ	मू	रि	ऽ	स	रि	ऽ	नि	स	ऽ	स
मु	के	०	०	आं	०	ध	ळे	०	०	पां	०	ग
	रि	ऽ	स	रि	ऽ	रि	प	मू	मू	गू	ऽ	
	ळे	०	०	आ	०	णि	थो	०	टे	०	०	।
गू	गू	ऽ	मू	रि	ऽ	स	रि	नि	स	ऽ	ऽ	स
अ	शा	०	०	दु	०	र्व	ळां	०	ला	०	०	क
	नि	ऽ	स	रि	ऽ	रि	प	मू	मू	गू	ऽ	
	रा	०	०	सा	०	ह्य	मो	०	ठें	०	०	॥
मू	मू	ऽ	ऽ	प	ऽ	प	नि	प	नि	ऽ	ऽ	नि
ज	री	०	०	त्या	०	स	हा	०	सा	०	०	ल
	सं	नि	सं	ऽ	ऽ	नि	सं	ऽ	सं	ऽ	ऽ	
	हो	०	ती	०	०	ल	तो	०	टे	०	०	।
सं	नि	नि	ऽ	प	ऽ	नि	मू	प	मू	गू	मू	रि
तु	खां	०	०	ला	०	च	हो	०	तां	०	०	त
	स	ऽ	ऽ	रि	स	रि	प	मू	मू	गू	ऽ	
	सं	०	०	जा	०	ल	को	०	ठें	०	०	॥ १ ॥

पाठ १७.

भुजंगप्रयात.

राग-मालकौंस; ताल-एक्का, त्र्यस्र जाति,

विलंबित लय, मात्रा ६. (ठेका दौदरा).

मुके आंधळे पांगळे आणि थोटे ।

अशा दुर्बेळांला करा साह्य मोठे ॥

जरी त्यांस हासाल होतील तोटे ।

तद्द्व्यांलाच होतां तसें जाल कोठें ॥ १ ॥

स म् ऽ स स ऽ निं स ऽ ऽ निं ध् निं
मु के ० ० आं ० ध ळे ० ० पां ० ग

स ऽ ऽ म् ऽ म् म् ऽ म् ग् ऽ
ळे ० ० आ ० णि थो ० टे ० ० ।

ग् म् ऽ स स ऽ निं स ऽ ऽ निं ध् निं
अ शा ० ० दु ० वे ळा ० ० ला ० क

स ऽ ऽ म् ऽ म् म् ऽ म् ग् ऽ
रा ० ० सा ० ह्य मो ० ठे ० ० ॥

म् ग् ऽ ऽ म् ऽ ध् निं ऽ सं ऽ ऽ सं
ज री ० ० त्यां ० स हा ० सा ० ० ल

सं ऽ सं ऽ सं निं सं निं ध् म्
हो ० ती ० ० ल तो ० टे ० ० ।

म् ग् म् स स ऽ निं स ऽ ऽ निं ध् निं
तु ह्यां ० ० ला ० च हो ० ० ता ० त

स ऽ ऽ म् ऽ म् म् ऽ म् ग् ऽ
सें ० ० जा ० ल को ० ठे ० ० ॥ १ ॥

पाठ १८.

भुजंगप्रयात.

राग-भैरवी; ताल-एका, त्र्य० जा०,

बिलं० लय, मात्रा ६, (ठेका दादरा)

मुके आंधळे पांगळे आणि थोटे ।

अशा दुर्बळांला करा साह्य मोठें ॥

जरी त्यांस हासाल होतील तोटे ।

तुझांलाच होतां तसें जाल कोठें ॥ १ ॥

स	ध्	ऽ	ऽ	ध्	ऽ	ध्	प	ऽ	ऽ	ध्	ऽ	ध्
मु	के	०	०	आं	०	ध	ळे	०	०	पां	०	ग
	<u>॥</u>											

	प	ऽ	ऽ	ध्	ऽ	प	म्	ऽ	प	ऽ	ऽ
	ळे	०	०	आ	०	णि	थो	०	टे	०	० ।

ग्	ग्	ऽ	ऽ	ग्	ऽ	म्	ग्	रि	रि	स	ऽ	नि
अ	शा	०	०	डु	०	र्ब	ळां	०	ला	०	०	क

	स	ऽ	ऽ	रि	ऽ	म्	ग्	रि	स	ऽ	ऽ
	रा	०	०	सा	०	ह्य	मो	०	ठें	०	० ॥

ध्	म्	ऽ	ऽ	ध्	ऽ	नि	सं	ऽ	सं	ऽ	ऽ	सं
ज	री	०	०	त्यां	०	स	हा	०	सा	०	०	ल

	नि	ऽ	सं	ऽ	ऽ	सं	नि	ध्	प	ऽ	ऽ
	हो	०	ती	०	०	ल	तो	०	टे	०	० ।

म्	प	ऽ	ऽ	ध्	ऽ	नि	ध्	प	म्	ग्	ऽ	रि
तु	झां	०	०	ला	०	च	हो	०	तां	०	०	त

स ऽ ऽ रि ऽ म् ग् रि स ऽ ऽ
 सैं ० ० जा ० ल को ० ठें ० ० ॥ १ ॥

पाठ १९.

भुजंगप्रयात.

राग-बिलावल; ताल-रूपक, चतु० जा०,

मध्यलय, मात्रा ६. (२. ४.)

मुके आंधळे पांगळे आणि थोटे ।

अशा दुर्बळांला करा साह्य मोठें ॥

जरी त्यांस हासाल होतील तोटे ।

तुझांलाच होतां तसें जाल कोठें ॥ १ ॥

ग प ऽ प ऽ ध नि ध प प ऽ प
 मु के ० आं ० ध ळे ० ० पां ० ग

म् ध प ऽ ऽ ध प म् म् ग रि स
 ळे ० आ ० ० णि थो ० टे ० ० ० ।

रि ग ऽ रि ऽ स स रि रि ग ऽ ऽ
 अ शा ० दु ० र्ब ळां ० ला ० ० ०

ग म् ग रि ग रि स नि स ऽ ऽ ऽ
 क रा ० सा ० ह्य मो ० ठें ० ० ० ॥

ज री ० त्यां ० स हा ० सा ० ० ल
 हो ० ती ० ० ल तो ० टे ० ० ० ।

तु ह्यां • ला • च हो • तां • • • ५

त से • जा • ल को • ठें • • • ॥ १ ॥

पाठ २०.

साकी.

राग—रामकली; ताल—त्रिवट, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ८.

प्रातःकाळीं थंड-गार-सा । वारा झुळ झुळ येतो ॥

सर्वांला तो हुशार करितो । सुख-शांतीहि देतो ॥ १ ॥

जीव वनस्पति ह्यांस निरंतर । तो आहे आधार ॥

सुख-दाता जो देव दयाळू । त्याचा हा उपकार ॥ २ ॥

म् ऽ म् ऽ ग रि रि स स ऽ स नि ध् नि स ऽ
प्रा • तः • का • ळी • थं • ड गा • र सा • ।

म् ऽ म् ऽ प म् प प ध् प नि ध् प ऽ म् ऽ
वा • रा • झु ळ झु ळ ये • तो • • • • ॥

म् ऽ म् ऽ ग रि रि ऽ स स ऽ नि ध् नि स ऽ
स • र्वां • ला • तो • हु शा • र क रि तो • ।

म् म् म् ऽ प म् प ऽ ध् प नि ध् प ऽ म् ऽ
सु ख शां • ती • ही • दे • तो • • • • ॥ १ ॥

म् ऽ म् म् प ऽ प प ध् ऽ सं नि सं ऽ सं सं
जी • व व न • स्प ति ह्यां • स नि रं • त र ।

रिऽ रिऽ संऽ नि सं निऽ ध्ऽ पऽ म्ऽ
 तो० आ० हे० आ० धा० ० ० ० र० ० ० ॥

ध्ऽ ध्ऽ ध्ऽ पऽ म्ऽ ग्ऽ म्ऽ रिऽ रिऽ रिऽ रिऽ सऽ सऽ सऽ
 सु ख दा० ता० जो० दे० व द या० कू० ।

म्ऽ म्ऽ पऽ म्ऽ पं प ध्ऽ प नि ध्ऽ पऽ म्ऽ
 त्या० चा० हा० उ प का० ० ० ० र० ० ० ० ॥ २ ॥

पाठ २१.

साकी.

राग—पिल्लू; ताल—त्रिवट, चतुरस्र जाति,

द्वुतलय; मात्रा ४. मात्रा = २ अक्षरकाल (डेका धुमाळी)

प्राप्तः कालीं थंड-गार-सा । वारा झुळझुळ येतो ॥

सर्वाला तो हुशार करितो । सुख-शांतीही देतो ॥ १ ॥

जीव वनस्पति ह्यांस निरंतर । तो आहे आधार ॥

सुख-दाता जो देव दयाळू । त्याचा हा उपकार ॥ २ ॥

ग्ऽ ग्ऽ ग्ऽ रिऽ सऽ सऽ
 प्रा० तः का० लीं०

रिऽ म्ऽ म्ऽ म्ऽ ग्ऽ ग्ऽ रिऽ
 थं० ड गा० ० र सा०

रिऽ निऽ निऽ निऽ सऽ रिऽ सऽ
 वा० रा० झुळ झुळ

ग्ऽ रिऽ ग्ऽ रिऽ सऽ सऽ ऽऽ
 ये० ० ० तो० ० ० ॥

म् ऽ	म् ऽ	ग् रि	स स
स ०	र्वा ०	ल ०	तो ०
रि म्	ऽ म्	म् ग्	रि ऽ
ह शा	० र	क रि	तो ० ।
रि नि	नि ऽ	नि स	रि स
सु ख	शां ०	ती ०	ही ०
ग् रि	ग् रि	स स	ग् रि
वे ०	० ०	तो ०	० ॥
रि नि	नि ऽ	स स	म् ऽ
सु ख	शां ०	ती ०	ही ०
ग् रि	ग् रि	स ऽ	ऽ ऽ
वे ०	० ०	तो ०	० ०
प प	नि ऽ	नि ऽ	स ऽ
सु ख	शां ०	ती ०	ही ०
नि रि	स नि	ध प	ध म्
वे ०	० ०	तो ०	० ०
प प	नि ऽ	नि ऽ	स रि
सु ख	शां ०	ती ०	ही ०
ग् रि	ग् रि	स स	ग् रि
वे ०	० ०	तो ०	० ०
रि नि	नि ऽ	स स	म् ऽ
सु ख	शां ०	ती ०	ही ०

गु० ॥	रि०	गु० ॥	रि०	स० ॥	स०	ऽ	ऽ	॥ १ ॥
जी० ॥	व०	व०	व०	न० ॥	न०	स्व	ति	
झां० ॥	स०	नि	नि	रं० ॥	रं०	त	र	
तो० ॥	आ०	आ०	आ०	हे० ॥	हे०	आ	०	
धा० ॥	००	००	००	र० ॥	र०	०	०	॥
सु० ॥	ख	दा०	दा०	ता० ॥	ता०	जो	०	
॥	॥	व०	द	या० ॥	या०	॥	०	
त्या० ॥	चा०	चा०	चा०	हा० ॥	हा०	उ	प	
का० ॥	००	००	००	र० ॥	र०	०	०	॥ २ ॥

पाठ २२.

आर्या.

राग-देस, ताल-त्रिवट, च० जा०,

हु. ल, मात्रा ४, मात्रा=२ अक्षरकाल.

माता, पिता, धनी, गुरु, यांची आज्ञा सदैव मानावी ॥

पितरें जन्म, धनी धन, देती, विद्या अखंड गुरु दावी ॥ १ ॥

प० ॥	ऽ	नि० ॥	ऽ	नि०	नि०	ऽ	ध
मा० ॥	०	ता० ॥	०	पि०	ता०	०	ध
नि० ॥	ऽ	सं०	सं०	सरि०	सनि०	सं०	ऽ
नी० ॥	०	गु०	रु०	००	००	००	०

प ऽ	नि ऽ	नि ऽ	सं नि
यां ०	ची ०	आ ०	शा ०
ध प	ध ऽ	म् ऽ	प ऽ
स ऽ	व ०	मा ०	ना ०
प ऽ	निध प म्	प ऽ	ऽ ऽ
षी ०	० ०	० ०	० ॥
रि रि	म् ऽ	प ऽ	प ध
पि त	रे ०	ज ०	म् ध
प म्	ग रि	ऽ ऽ	ऽ ऽ
नी ०	ध न	० ०	० ०
रि ऽ	म् ऽ	प ऽ	नि सं
दे ०	ती ०	वि ०	था ०
रि' संनि	ध प प	म् प	ध म्
अ खं	० ङ	गु रु	दा ०
ग रि	ऽ ऽ	म् म् ग ग	रि स ऽ
षी ०	० ०	हो ०	० ०
नि ऽ	नि ऽ	नि ऽ	सं ऽ
के ०	ती ०	वि ०	था ०
नि सं	ऽ सं	सं नि	सं रि'
अ खं	० ङ	गु रु	दा ०

गुं	रिं	सं	नि	ध	प	म्	प	ऽ	ऽ	ऽ
वी	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
रि	ऽ	म्	ऽ	प	ऽ	नि	सं			
दे	०	ती	०	वि	०	द्या	०			
रि'	सं	नि	ध	प	प	म्	प	ध	म्	
अ	खं	०	ड	गु	रु	दा	०			
ग	रि	ऽ	ऽ	स	ऽ	ऽ	ऽ			
वी	०	०	०	०	०	०	०	०	॥ १ ॥	

पाठ २३.

आर्या

राग-खमाज; ताल-त्रिवट, च. जा.,

द्वुतलय मात्रा ४; मात्रा = २ अक्षरकाल.

माता, पिता, धनी, गुरु, यांची आज्ञा सदैव मानावी ॥

पितरें जन्म, धनी धन, देती, विद्या अखंड गुरु दावी ॥ १ ॥

स	ऽ	ग	ग	ग	म्	ऽ	प
मा	०	ता	०	पि	ता	०	ध

म्	प	म्	म्	ग	ग	रि	स	नि	स	ऽ	ऽ
नी	०	०	०	गु	रु	०	०	०	०	०	०

ध- ह्यां =	ऽ ०	स ची =	ऽ ०	रिगम् आ ०	०	गम् रि शा ०	०
म् स =	ग रि दै	स ०	नि व	ध मा ०	नि ०	सस नि नि ना ०	०
ध- वी =	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ० ॥
स पि =	स त	ग रं =	ऽ ०	म् ज ०	ऽ ०	प म् =	प ध
म् प नी =	म् ०	ग धु =	ग न	रि स ०	नि स ०	ऽ ०	ऽ ०
ध- दै =	ऽ ०	स ती =	ऽ ०	रि ग वि ०	म् ०	ग द्या =	म् रि ०
म् अ =	ग रि खं	स ०	नि ड	ध गु ०	नि रु	सस नि नि दा ०	०
ध- वी =	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ०	ऽ ० ॥ १ ॥

पाठ २४.

अभंग (दोन चरणी)

राग-यमनकल्याण; ताल-त्रिवट, च० जा०,

म. ल., मात्रा ८, मात्रा = २ अक्षरकाल.

सत्य सर्वदा बोलावें ॥ खोटें सर्वदा टाकावें ॥ १ ॥

सत्य ईश्वरा आवडे ॥ सत्यें सर्व सिद्धि घडे ॥ २ ॥

स ऽ रि ऽ प ऽ ग ग ग ऽ रि ऽ ग म प ऽ
 स० ल्य० स००र्व दा० बो० ला० वें० ॥

ग ऽ म ऽ प ऽ ऽ म ग रि ग ऽ रि ऽ स ऽ
 खो० टें० स००र्व दा० टा० का० वें० ॥ १ ॥

सै ऽ ऽ नि सं ऽ ऽ नि ध ऽ म ध म प ऽ ऽ
 स०० ल्य ई०० श्व रा० आ० व डे०० ॥

ग ऽ म ऽ प ऽ ऽ म ग ऽ ग रि स ऽ ऽ ऽ
 स० ल्यें० स००र्व सि० द्वि घ डे००० ॥ २ ॥

पाठ २५

अभंग (दोन चरणी)

राग-धनाश्री; ताल-त्रिवट, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ८, मात्रा=२ अक्षरकाल.

सत्य सर्वदा बोलावें ॥ खोटें सर्वदा टाकावें ॥ १ ॥

सत्य ईश्वरा आवडे ॥ सत्यें सर्व सिद्धि घडे ॥ २ ॥

ग ऽ ऽ म् प ऽ ऽ म्
 स० ० ल्य स० ० र्व

प ऽ	प ऽ	प ऽ	प ऽ
दा ०	बो ०	ला ०	वें ० ॥
म् प	म् ग्	ऽ ग्	ऽ म्
खो ०	ट्टे ०	० स	० र्व
प ऽ	प म्	ग् रि	स स
दा ०	टा ०	का ०	वें ०
ऽ ऽ	ऽ ऽ	नि ऽ	ऽ नि
० ०	० ०	स ०	० र्व
स ऽ	म् ऽ	म् ऽ	म् ग्
दा ०	टा ०	का ०	वें ०
ग् ऽ	म् ऽ	प ऽ	ऽ प
खो ०	ट्टे ०	स ०	० र्व
म् ग्	म् ग्	रि ऽ	स ऽ
दा ०	टा ०	का ०	वं ० ॥ १ ॥
प ऽ	ऽ म्	ग् ऽ	ऽ म्
स ०	० त्य	० ष	० श्व
प ऽ	नि ऽ	नि स	ऽ नि
रा ०	आ ०	व डे	० ॥
ध् ऽ	म् प	ऽ म्	ग् म्
स ०	त्तं ०	० स	० र्व
प ऽ	म् ग्	रि स	ऽ ऽ
सि ०	द्धि ष	डे ०	० ०

ऽ	ऽ	ऽ	ऽ	नि	ऽ	ऽ	नि
०	०	०	०	स	०	०	र्व
				=		=	
स	ऽ	म्	म्	म्	ऽ	गू	ऽ
सि	०	द्धि	घ	डे	०	०	०
				=		=	
गू	ऽ	म्	ऽ	प	ऽ	ऽ	प
सं	०	त्ये	०	स	०	०	र्व
				=		=	
म्	ऽ	गू	रि	स	ऽ	ऽ	ऽ
सि	०	द्धि	घ	डे	०	०	०
				=		=	

॥ २ ॥

पाठ २६.

अभंग (दोन चरणी)

राग-आरभी; ताल-त्रिवट, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ८; मात्रा = २ अक्षरकाल.

सत्य सर्वदा बोलावे ॥ खोटें सर्वदा टाकावे ॥ १ ॥

सत्य ईश्वरा आवडे ॥ सत्ये सर्व सिद्धि घडे ॥ २ ॥

प	ऽ	ऽ	म्	प	ऽ	ऽ	प
स	०	०	त्य	स	०	०	र्व
				=		=	
म्	प	ध	सं	सं	नि	ध	प
दा	०	बो	०	ला	०	वे	०
				=		=	
म्	ग	रि	स	ऽ	ध	ऽ	ध
खो	०	टें	०	०	स	०	र्व
				=		=	
स	रि	म्	ग	रि	ऽ	स	स
दा	०	टा	०	का	०	वे	०
				=		=	

रि ऽ खो ०	स ऽ टे ०	नि ध स ०	ऽ ध र्व ०
स रि दा ०	म् ग टा ०	रि ऽ का ०	स ऽ वे ० ॥ १ ॥
म् ऽ स ०	ऽ प त्य ०	ध ऽ र्ह ०	ऽ सं श्व ०
सं ऽ रा ०	सं सं आ ०	रि सं व डे ०	ऽ नि ० ॥
ध ऽ स ०	प ऽ त्ये ०	म् प स ०	ऽ ध र्व ०
सं नि सि ०	ध प द्धि ०	म् ग डे ०	रि स ० ०
रि ऽ स ०	स ऽ त्ये ०	नि ध स ०	ऽ ध र्व ०
स रि सि ०	म् ग द्धि ०	रि ऽ डे ०	स ऽ ० ० ॥ २ ॥

पाठ २७.

दिंडी.

राग-बहार; ताल-रूपक, च० जा०

म. ल., मात्रा ६.

असा मायाकू अन्य कोण आहे ।

कृपा-दृष्टी सर्वास नित्य पाहे ॥

सर्व-शक्ती सर्वेश सर्व-साक्षी ।

सर्व कर्म वाईट बरी लक्षी ॥ १ ॥

नि ध नि स ऽ स ऽ स ऽ नि स नि स ऽ रि'
अ सा ० मा ० या ० कू ० अ ० न्य को ० ण

गु ऽ रि' ऽ स स नि ऽ ध
आ ० ० ० ० हे ० ० ।

नि ध नि स ऽ स ऽ स ऽ नि स नि स ऽ रि'
कृ पा ० दृ ष्टी ० स ० वी ० स नि ० त्य

ग ऽ रि' ऽ स स नि ऽ ध
पा ० ० ० ० हे ० ० ॥

नि ध नि स ऽ ध नि प ऽ म् ऽ प म् गु म्
स ० र्व श ० क्ती ० स ० र्व ० श स ० र्व

ध ऽ नि ऽ स नि स ऽ ऽ
सा ० ० ० ० क्षी ० ० ।

स ध नि स ऽ स ऽ स रि' नि स नि स स रि'
स ० र्व क ० र्मे ० वा ० र्हे ० ट ब री ०

ग ऽ रि' ऽ स स नि ऽ ध
ल ० ० ० ० क्षी ० ० ॥ १ ॥

पाठ २८.

दिंडी.

राग तोडी; ताल-रूपक, च० जा०,

मध्यलय, मात्रा ६.

असा मायाकू अन्य कोण आहे ।

कृपा-दृष्टी सर्वास नित्य पाहे ॥

सर्व-शक्ती सर्वेश सर्व-साक्षी ।

सर्व कर्म वाईट बरी लक्षी ॥ १ ॥

ध् नि ऽ नि ध् ध् ऽ म प म ग् रि ग् रि स
 अ सा ० मा ० या ० कू ० अ ० न्य को ० ण

स नि रि स ग् ऽ ग् ऽ ऽ
 आ ० ० ० ० हे ० ० ।

ध् नि ऽ नि ध् ध् ऽ म प म ग् रि ग् रि स
 कृ पा ० ह ० ष्ठी ० स ० वी ० स नि ० त्य

स नि रि स ग् ऽ ग् ऽ ऽ
 पा ० ० ० ० हे ० ० ॥

प ऽ म ध् ऽ ध् ऽ नि ऽ सं ऽ सं रि' ऽ सं
 स ० र्व श ० क्ती ० स ० र्वे ० श स ० र्व

ग् ऽ रि' ऽ सं ऽ नि ऽ ध्
 सा ० ० ० ० क्षी ० ० ।

ध् ऽ ध् म ऽ प म ध् ऽ म ग् रि ग् रि स
 स ० र्व क ० में ० वा ० ई ० ट ब री ०

स नि रि स ग् ऽ ग् ऽ ऽ
 ल ० ० ० ० क्षी ० ० ॥ १ ॥

पाठ २९.

दिंडी.

राग-काफी; ताल-रूपक, चतुरस्र जाति,
मध्यलय, मात्रा ६.

असा मायाळू अन्य कोण आहे ।

कृपा-दृष्टी सर्वास नित्य पाहे ॥

सर्व-शक्ती सर्वेश सर्व-साक्षी ।

सर्व कर्मे वाईट बरी लक्षी ॥ १ ॥

रि रि ऽ	रि ग	म् प प ध	म् प	म् ग् रि ग्
अ सा ०	मा ०	या ० कू ०	अ ०	न्य को ० ण

स रि	म् ग रि रि	स ऽ ऽ
आ ०	० ० ० ०	हे ० ० ।

रि रि ऽ	रि ग	म् प प ध	म् प	म् ग् रि ग्
कृ पा ०	दृ ०	ष्टी ० स ०	र्वा ०	स नि ० त्य

स रि	म् ग् रि रि	स ऽ ऽ
पा ०	० ० ० ०	हे ० ० ॥

म् ग् म्	प ऽ प ऽ प ऽ	प ध	म् प ऽ ध
स ० र्व	श ० क्ती ० स ०	र्व ०	श स ० र्व

नि ध	नि स नि ध	प म् ग्
सा ०	० ० ० ०	क्षी ० ० ।

ग् ऽ रि	रि ग	म् प प ध	म् प	म् ग् रि ग्
स ० र्व	क ०	में ० वा ०	इ ०	ट ब री ०

स रि	म् ग् रि रि	स ऽ ऽ
ल ०	० ० ० ०	क्षी ० ० ॥१॥

पाठ ५०.

उपजाति.

राग-भूप; ताल-रूपक, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ६.

विद्या नसे ज्या पुरुवास कांहीं ।

विचार नीती तिळमात्र नाही ॥

तया नरा काय अहो म्हणावें ।

पशूंमध्ये सत्य तया गणावें ॥ १ ॥

ग	ग	रि	ग	ऽ	ऽ	रि	स	ऽ	स	ऽ	रि	ऽ
वि	द्या	०	०	०	०	न	से	०	ज्या	०	०	०
	ध	ध	स	ऽ	ऽ	रि	ग	प	रि	ग	ऽ	
	पु	रु	षा	०	०	स	कां	०	हीं	०	०	।
ग	ग	रि	ग	ऽ	ऽ	रि	स	ऽ	स	ऽ	रि	ऽ
वि	चा	०	०	०	०	र	नी	०	ती	०	०	०
	ध	ध	स	ऽ	ऽ	रि	ग	प	रि	ग	ऽ	
	ति	ळ	मा	०	०	त्र	ना	०	हीं	०	०	॥
ग	प	ग	प	ऽ	ऽ	प	सं	ध	सं	ऽ	सं	
त	या	०	०	०	०	न	रा	०	का	०	य	
सं	सं	ध	सं	ऽ	ऽ	सं	रि	ऽ	सं	ऽ	ध	
अ	हो	०	०	०	०	ष	णा	०	वें	०	०	।
ध	प	ऽ	ग	ऽ	रि	ऽ	ग	ऽ	रि	ऽ	स	
प	शं	०	०	०	म	०	ध्वे	०	स	०	त्य	

रि ध ऽ स ऽ ऽ रि म प रि ग ऽ ऽ
 त या ० ० ० ग णा ० वें ० ० ० ॥ १ ॥

पाठ ३१.

उपजाति.

राग-केदारा; ताल-रूपक, च. जा०,

मध्यलय, मात्रा ६.

विद्या नसे ज्या पुरुवास कांहीं ।
 विचार नीती तिळमात्र नाही ॥
 तया नरा काय अहो म्हणावें ।
 पशंमध्ये सत्य तया गणावें ॥ १ ॥

म्	ऽ	म्	ऽ	ऽ	प	प	ऽ	ध	ऽ	प	प
वि	०	द्या	०	०	न	से	०	ज्या	०	०	०
ध	प	म्	ऽ	ग	म्	रि	स	रि	ऽ	स	
पु	रु	षा	०	०	स	कां	०	हीं	०	०	।
म्	म्	ऽ	ऽ	ऽ	म्	प	ऽ	ध	ऽ	प	प
वि	बा	०	०	०	र	नी	०	ती	०	०	०
ध	प	म्	ऽ	ग	म्	रि	स	रि	ऽ	स	
ति	ळ	मा	०	०	त्र	ना	०	हीं	०	०	॥
प	स	ऽ	ऽ	ऽ	नि	रि	ऽ	स	ऽ	नि	
त	या	०	०	०	न	रा	०	का	०	य	
स	ध	ऽ	प	ऽ	स	नि	ध	प	म्	ऽ	ग
अ	हो	०	०	०	ख	णा	०	वें	०	०	।

प धः ऽ ऽ ऽ नि ध प म प ऽ ध
 प शूँ ° ° ° म ध्येँ ° स ° त्य
 प म् ऽ ऽ ऽ ग म् रि स रि ऽ स ऽ
 त या ° ° ° ग णा ° वें ° ° ° ॥ १ ॥

पाठ ३२.

उपजाति.

राग—पिल्ल; ताल—रूपक, चतुरस्र जाति,

मध्यलय, मात्रा ६.

विद्या नसे ज्या पुरुषास कांहीं ।

विचार नीती तिळमात्र नाही ॥

तया नरा काय अहो ह्मणावें ।

पशूंमध्ये सत्य तया गणावें ॥ १ ॥

प ऽ नि ऽ ऽ नि स ऽ स स ऽ ऽ
 वि ° द्या ° ° न से ° ज्या ° ° °
 ग् रि स नि ऽ नि नि स नि स ग् ऽ
 पु रु षा ° ° स कां ° हीं ° ° ° ।
 रि ग् ऽ ग् ऽ रि ग् रि रि स ऽ रि
 वि चा ° ° र नी ° ती ° ° °
 नि नि स ऽ स रि स नि ध् प ध् म्
 ति ळ मा ° ° त्र ना ° हीं ° ° ° ॥
 नि स म् ग् ऽ म् प ऽ प ऽ ऽ प
 त या ° ° न रा ° का ° ° य

ग म् म् प ऽ म् ग् रि स नि स ऽ
 अ हो ० ० ० ख णा ० वे ० ० ० ।
 = ० ० ० = ० ० ०

रि ग् ऽ ऽ ऽ रि ग् रि रि स ऽ रि
 प शू ० ० ० म ध्ये ० सु ० ० त्य
 = ० ० ० = ० ० ०

नि स ऽ ऽ ऽ रि स नि ध् प ध् म्
 त या ० ० ० ग णा ० वे ० ० ० ॥१॥
 = ० ० ० = ० ० ० ० ० ०

राष्ट्रीय गीत.

राग-शंकराभरण; ताल-रूपक, चतुरस्रजाति,

मध्यलय, मात्रा ६. (२. ४.)

गौड् सेव्ह् अवर् प्रेशस् किंग् ।

लॉग् लिव्ह् अवर् नोबल् किंग् ॥

गौड् सेव्ह् दि किंग् ॥ ध्रु० H

सेण्ड् हिम् विहन्टोरियस् ।

हॅपि अॅन्ड् ग्लोरियस् ।

लॉग् टु रेन् ओव्हर् अस् ।

गौड् सेव्ह् दि किंग् ॥ १ ॥

ओ लॉर्ड् अवर् गौड् अराइज् ।

स्कॅटर् हिज् एनिमीज् ।

अॅन्ड् मेक् देम् फॉल् ॥

कन्फाउण्ड् देअर् पॉलिटिक्स् ।

फस्टेर् देअर् नेविश् ट्रिक्स् ।

ऑन् हिम् अवर् होप्स् बुद् फिक्स् ।

गौड् सेव्ह् अस् ऑल् ॥ २ ॥

दाय् चॉइसेस्ट् गिफ्ट्स् इन् स्टोअर् ।

ऑन् हिम् बी प्लीइज् टु पोअर् ।

लॉग् मे ही रेन् ॥

मे ही डिफेंड् अवर् लॉज् ।

अॅन्ड् एव्हर् गिव्ह् अस् काँज्

टु सिंग् बुद् थ् हार्ट् अॅन्ड् व्हॉइस् ।

गौड् सेव्ह् दि किंग् ॥ ३ ॥

	स	ऽ	स	ऽ	रि	ऽ	नि	ऽ	ऽ	स	रि	ऽ
१	गौ	ड्	से	व्ह्	अ	वर्	प्रे	०	०	शस्	किं	ग् ।
२	ओ	०	लॉ	र्ड्	अ	वर्	गौ	०	ड्	अ	रा	इज् ।
३	दा	य्	चॉ	इ	से	स्ट्	गि	फट्स्	०	इन्	स्टो	अर ।
	॥		॥	०			॥	॥	॥	०	०	

१ ग ऽ ग ऽ म् ऽ
 २ लॉं गू लि ष् अ वरू
 ३ स्कं ० ट रू हि जू
 ४ ऑं न् हि म् बी ०

१ ग ऽ ऽ रि स ऽ
 २ नो ० ० बल् किं गू ।
 ३ ए ० ० नि मी जू ।
 ४ ष्ठी ० ऽ इड् ढु पो अरू ।

१ रि ऽ स ऽ नि ऽ
 २ गॉं ड् से ष् दी ०
 ३ अँ न्दु मे क् दे म्
 ४ लॉं गू मे ० ही ०

१ स ऽ ऽ ऽ ऽ
 २ किं ० ० ० ० गू ।
 ३ फॉं ० ० ० ० लू ।
 ४ रे ० ० ० ० नू ।

१ प ऽ प ऽ प ऽ
 २ सें ड् हि म् ष् क्
 ३ क नू फा उन्द् दे अरू
 ४ मे ० ही ० ङि ०

१ प ऽ ऽ म् ग ऽ
 २ यो ० ० रि य् स् ।
 ३ पो ० ० लि टि क्स् ।
 ४ फें ड् अ वरू लॉं इ ।

१ म् ऽ म् ऽ म् ऽ
 २ हँ ० पी ० अँ न्दु
 ३ फ्र स् दे ट् दे अरू
 ४ अँ न्दु ए ० ष् रू

१ म् ऽ ऽ ग रि ऽ
 २ ग्लो ० ० रि य स् ।
 ३ ने ० ० विहश् ट् क्स् ।
 ४ गि ष् ० अस् कॉं इ ।

१ ग ऽ म् ग रि स
 २ लॉं गू टु ० रे एन्
 ३ ऑं न हि म् अ वरू
 ४ टु ० सिं ग वु इथ्

१ ग ऽ ऽ म् प ऽ
 २ ओ ० ० व्हर अ स् ।
 ३ हो ० प्स् वुइ फि क्स् ।
 ४ हा ० टँ अँन्द् व्हॉं इस् ।

१ ध प्मि ग ऽ रि ऽ
 २ गॉं ड् से ष् दी ०
 ३ गॉं ड् से ष् अ म्
 ४ गॉं ड् ० से ष् दी ०

१ स ऽ ऽ ऽ ऽ
 २ किं ० ० ० ० गू ॥१॥
 ३ ऑं ० ० ० ० लू ॥२॥
 ४ किं ० ० ० ० ग ॥३॥

शुद्धिपत्र.

—:~:—

विषय.	पत्र.	ओळ.	अशुद्ध.	शुद्ध.
प्रस्तावना	(१)	१९	पड.	पड-
"	"	२३	आहत,	आहेत,
उपोद्धात	(२)	१८	षड्ज	षड्ज.
"	(३)	२१, २२	}	}
"	"	"	}	}
"	"	"	}	}
"	(३)	२७	ध्यमम	मध्यम
"	(४)	१२	ग्राम	ग्राम
"	(५)	१	दाने	दोन
"	(६)	२१	स नि ध,	सं नि ध,
पाठ ८	४	१६	सु रि ग म	स रि ग म्
"	"	१७	स रि ग म् प ध	स रि ग म् प ध
पाठ ११	७	३	मालकौंस,	मालकौंस;
"	७	४	मात्रा ८,	मात्रा ८.
"	७	२०	॥ १ ॥	॥ २ ॥
पाठ १३	९	४	मात्रा ८;	मात्रा ८.
"	९	५	तुक्ष	तुक्षें
"	९	१२		ह्या
"	९	२०	ऽ (उलट)	ऽ (सुलट)
"	९	२४	}	}
			}	}

पाठ १३.	१०	६	म	भ
"	१०	११	या	ह्या
पाठ १४.	११	६	हांसत	हांसत
"	११	२१	हां	हां
"	११	२२	० ० ० र	० ० ०
"	१२	११	या	ह्या
पाठ १५.	१३	१२	या	ह्या
"	१४	११	या	ह्या
पाठ १६.	१५	१५	नि	नि
"	१५	१८	त्या	त्यां
पाठ १७.	१६	८	तद्वांलाच	तुद्वांलाच
"	१६	१४	ळा	ळां
"	१६	१६	ठे	ठें
"	१६	२२	ता	तां
पाठ २०.	१९	११	धनि स ऽ	ध नि स ऽ
"	१९	१३	नि ध	नि ध
"	१९	१४	ञळ	ञुळ
"	१९	१४	० ० ० ० ॥	० ० ० ० ॥
पाठ २२.	२२	१३	देस,	देस;
"	२२	१४	द्रु. ल	द्रु. ल.,
"	२२	१४	मात्रा ध,	मात्रा ध.
"	२४	१	नि ध	नि ध
पाठ २३.	२४	१२	द्रुतलय	द्रुतलय,
पाठ २७.	३०	१८	वें	वें
पाठ २८.	३१	२३	ग	ग्
पाठ २९.	३२	७	क्षी	क्षी
"	३२	१८	सर्व-साक्षी ।	सर्व-साक्षी ।
"	३२	१८	वें	वें

पाठ २९.	३२	२२	३	॥ ३ ॥
पाठ ३२.	३६	२	२	॥ ३ ॥
”	३६	९	नि स	नि स

विषय.	पत्र.	ओळ.	अधिक मजकूर.
अनुक्रमणिका	(३)	९	शुद्धिपत्र ३९.
सांकेतिक चिह्ने.	(२)	२६	च. जा. = चतुरस्र जाति.
”	”	२७	त्र्य. जा. = त्र्यस्र जाति.
”	”	२८	म. ल. = मध्य लय.
”	”	२९	दु. ल. = द्रत लय.
”	”	३०	वि. ल. = विलंबित लय.

उपोद्धात

{ पत्र (३)
कलम,
२१ अ.

{ महाराष्ट्रांत व उत्तर हिंदुस्थानांत प्रचलित असलेल्या मुख्य स्वरसप्तकांत षड्ज व पंचम हे स्वर शुद्ध आहेत, मध्यम कोमल आहे, व बाकीचे स्वर ह्यणजे ऋषभ, गांधार, धैवत व निषाद हे स्वर तीव्र आहेत; ह्यणजे प्रचारांतील स्वरसप्तक स रि ग म् प ध नि असें आहे.

